

[Retoft.]

komstskat til Staten, som det foreligger her, er omtrent enslydende med et lignende Lovforslag, der blev vedtaget i forrige Samling, saa nogen særlig Grund til at udrede Lovforslagets forskellige Bestemmelser er der ikke.

Den overordentlige Indkomstskat til Staten tænkes udskrevet dels som Merindtægtsskat og dels som almindelig Tillægsskat for Selskaber og Personer. Den almindelige Tillægsskat er der ikke Grund til at dvæle længe ved. Jeg mener, at den Klasse af Skatteborgere og Selskaber, der rammes af denne Skat, er saadan stillet, at de i Tider, hvor der foreligger Opgaver af den Art, som dels allerede vedtagne Love, dels forelagte Lovforslag søger at løse, maa være med til, ud over deres almindelige Skatteydelse at bære de nødvendige Udgifter.

Princippet i Merindtægtsskatten, der i Grunden er en Konjunkturskat, er mere omdiskuteret. Jeg forstaar ikke Aarsagen hertil. Jeg kan ikke se rettere, end at Selskaber og Personer, der i Kraft af de herskende Konjunkturer oppebærer store, for manges Vedkommende endog overordentlig store, Indkomster, maa være med til at bære de ekstraordinære Udgifter, som paalægges Samfundet.

Ved Beregning af den Gennemsnitsindkomst, der lægges til Grund for Merindkomstskatten, har man valgt de samme Skatteaar, som blev lagt til Grund ved Beregningen af Merindkomstskatten i det forløbne Aar. Jeg tror, at de valgte Aar er de rigtige, særlig efter at den nye Bestemmelse i § 4 er indsat. Denne Bestemmelse vil selvsagt komme til at betyde et Tab for Statskassen, men der er samtidig skabt et retfærdigere Grundlag for Paaligningen af Merindkomstskatten, hvad der naturligvis maa være det væsentlige.

Denne Indrømmelse, jeg lige har nævnt, er kun foreslaaet for Selskabernes Vedkommende. Jeg kunde tænke mig, at man i det eventuelt kommende Udvalg ogsaa tog op til Drøftelse at indføre de samme Lempelser, hvor det drejer sig om de Personer, der skal svare Merindkomstskat.

Merindkomstskatten bæres i det væsentlige af Selskabernes, der jo ogsaa, som Forholdene ligger, har haft rige Indtjeningsmuligheder. Hvis man nu tænkte sig, at man tog hele det nødvendige Beløb som Tillægsskat, vilde det selvsagt betyde, at man maatte skride til en meget stærk Forhøjelse af Procenterne. Jeg mener, at dette vilde være langt mindre rigtigt end at tage

Skatten dér, hvor man i Kraft af de gode Konjunkturer har tjent gode Penge.

Jeg har allerede peget paa den væsentligste Ændring i Loven, som findes i § 4. De øvrige Smaaændringer er nærmest af teknisk Art, og der er ingen Grund til at opholde sig ved dem. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, og efter den Debat, der har fundet Sted her i Tinget forud for dette Lovforslags Behandling, kan jeg vel ogsaa vente, det vil faa stor Tilslutning.

Clausager: Om det foreliggende Lovforslag, der drejer sig om en Forlængelse af den overordentlige Indkomstskat, der gennemførtes i Fjor, skal jeg sige et Par Ord — dels om selve Lovforslaget og dels en lille Smule om Grundene til, at det er fremsat.

Jeg talte ret udførligt om det tilsvarende Lovforslag i Fjor og skal derfor ikke komme dybt ind paa det nu, idet jeg kan henvise til, hvad jeg da sagde. Jeg vil til en Begyndelse forudskikke den Bemærkning, at om end Skattebeløbet ikke skal bruges helt til det samme, saa er det dog til noget lignende, og da de Forhold, som begrunder, at man atter foreslaar en saadan Skat, ingenlunde er blevet bedre, kan jeg ikke sige noget synderlig nyt.

Grunden til, at man gaar til at gennemføre slige Skatter, er jo den, at man maa bøde paa de skæve Forhold, der findes. Det er mærkværdigt, at der findes saadanne utroligt skæve Forhold, erhvervsøkonomisk og socialt, nu da man har en saa fortræffelig Regering. Vi husker alle sammen, da den kom til Verden i 1929. Det skete under høje Jubelraab og Frydeskrik: Nu skulde vi rigtignok se noget andet; nu skulde Arbejdsløsheden afhjælpes paa den mest eftertrykkelige Maade; nu skulde det ikke være saadan noget Fusk, som man havde set hidindtil; nu skulde alle have Arbejde og god Fortjeneste! Det manglede ikke paa store Ord. Det manglede saa sandelig ikke paa Selvtillid hos Regeringen, og derfor manglede det heller ikke paa store Forventninger ude i Befolkningen.

Nu er Tonen blevet lidt anderledes efter de ca. 9 Aars Forløb. Man siger, at der taarnede sig uanede Vanskeligheder op, og denne Regering har dog gjort utrolig meget, har faaet det til at se meget bedre ud her i Landet — forholdsvis — end i andre Lande. Den har altsaa med andre Ord gjort det mindre daarligt, end man har gjort det andre Steder. Regeringen er nu ovre i Defensiven, endskønt Vælgerne ved